

सोनू दिवसेंदिवस वाढत होता. त्याच्या अंगावरची सोनेरी लवही आता दिवसेंदिवस दाट होत चालली होती. आणि जसा तो वाढू लागला तसा त्याला चांगला आकार येऊ लागला होता. अगदी गोंडस, बोलके डोळे, छोटीशी दिसणारी नाकाची दोन भोकं आणि अतिशय चमकदार असा त्याचा तो सोनेरी रंग - आता सोनू म्हणजे तिच्या आयुष्याचा अविभाज्य घटकच झाला होता. कोण म्हणेल की एकेकाळी प्राणी पाळण्याला तिचा विरोध होता?

तिने स्वतःच्याच बेडरूममध्ये सोनूसाठी गादी अंथरली होती. त्याच्यासाठी जेवणाचे व पाणी पिण्याचे पात्र आणलं होतं. जनावरांच्या डॉक्टरच्या सल्ल्याने डॉग-फूड ही आणलं होतं पण सोनू तिच्या गादीत तिच्या कुशीतच झोपायचा. तिच्या पानातलंच जेवण त्याला हवं असायचं. तिची दोन्ही मुलं मोठी होऊन परदेशात तिच्यापासून दूर गेली, पण ईश्वरी संकेत म्हणा, आता सोनू म्हणजे तिचं तान्हं बाळच जणू !

आज शनिवार; दोन्ही मुलांचे फोन यायचा दिवस. हल्ली फोनवर "आई, तू कशी आहेस? कधी येतेस इकडे ? तिकीट पाठवू का?" अशी संभाषणाची सुरुवात नसे. "आई, सोनू कसा आहे ? आता किती मोठा दिसतो? आई त्याचे फोटो पाठव ना" असाच संवाद. तिलाही सोनूबद्दल बोलायला खूप आवडायचं. सोनूची तिच्याशी बांधलेली नाळ दिवसागणिक अधिकाधिक घट्ट होत चालली होती.

ती तशी माणसांत रमणारी, नाती जपणारी, सामाजिक बांधिलकीला धरून रहाणारी! आजही तिला बऱ्याच मैत्रिणी होत्या - अगदी शाळेपासूनच्या. सामाजिक कार्यामध्ये तिचा हिरिरीने सहभाग असे. कधी कोणाचे लग्नाचे असो, बारश्याचे असो किंवा सत्यनारायणाच्या पूजेचे असो, आमंत्रण अगत्याचे असो की साधे रस्त्यात भेटून दिलेले असो, ती आमंत्रणाचा मान राखून आवर्जून कार्यक्रमांना उपस्थित राहत असे. पण आता सोनू आल्यापासून फार काळ घरापासून दूर राहाणं ती टाळत असे. तिच्या मैत्रिणीही आता तिची केंडवणी करू लागल्या होत्या.

त्यांचा बंगला बांधून आता बरीच वर्षे उलटली होती. एवढ्या वर्षांत आजूबाजूला ७-८ बंगले, १०-१२ सोसायटींच्या इमारती उभ्या राहिल्या होत्या. जवळच महानगरपालिकेने मुलांसाठी, ज्येष्ठ नागरिकांसाठी उद्याने बांधली होती. ती सोनूला रोज संध्याकाळी बागेत फिरायला नेत असे. आजूबाजूच्या घरांतील कुत्रेही तिथे नेमाने येत असत. त्यातला 'स्कीपर' सोनूचा अगदी मित्र झाला होता. ते दोघे खूप छान खेळत. त्यांना एकमेकांची भाषा समजत असे. हा सर्व खेळ पाहताना तिला फार गंमत वाटत असे.

एके दिवशी ती नेहमीप्रमाणे सोनूला बागेत घेऊन गेली. स्कीपरही आला होता. मैत्रिणींबरोबर गप्पा रंगल्या असता एकदम गोंगाट ऐकू आला. सर्वजण आवाजाच्या दिशेने धावले. पाहतात तर काय! सोनू आणि स्कीपर एका माणसाच्या पॅन्टला पकडून त्याला खेचत होते. त्या माणसाची पार घाबरगुंडी उडाली होती. काही लोकांनी त्या माणसाला धरलं व सोनू आणि स्कीपरपासून सोडविण्याचा प्रयत्न केला. तेवढ्यात एक बाई धावत धावत "माझं मंगळसूत्र, माझं मंगळसूत्र " करीत जमावापाशी आल्या तेव्हा सर्व उलगडा झाला. शेवटी त्या चोराने बाईचं मंगळसूत्र परत केलं तेव्हाच सोनू आणि स्कीपरपासून त्याची सुटका झाली. एव्हाना पोलीसही घटनास्थळी दाखल झाले होते.